
Solidariteit wat is dat eigenlijk?

Door: Jan van Lijf

Jacuma is een klein dorpje onder de rook van Joao Pessoa in Brazilië. De laatste week wordt dit gedeelte van Brazilië geteisterd door enorme regenbuien die soms een hele dag duren. De buitentemperatuur blijft steken op 26 graden, dus kouder wordt het niet.

Wat je direct opvalt in deze samenleving is het gevecht om het bestaan. Jong en oud werkt de hele dag door. Scholen hebben hun tijden aangepast aan het overleven van hun leerlingen. Eerst werken en daarna naar school. De hele dag overleven en 's avonds leren. Een geheel andere kijk op scholing dan hier in Nederland. Ik wil hier zeker geen pleidooi houden voor het verlagen van de leeftijd voor arbeidsparticipatie, maar is dit proces niet al een langere tijd gaande? De jongens en meisjes die de vakken vullen in de supermarkt, worden steeds jonger en de kosten voor het draaiende houden van het gemiddelde huishouden worden wel steeds hoger.

Het wordt mijns inziens tijd dat de politiek zich gaat richten op de huidige werktijden van leraren. Is de verworvenheid van leraren wel aangepast aan de eisen van de moderne tijd? En zijn die extra rechten nog wel verdedigbaar bij een zichzelf veranderende samenleving. Wordt het niet tijd dat het niet meer om verworvenheden zou behoren te gaan, maar over aansluiting vinden bij een ander soort samenleving die we wel allemaal willen, zolang het maar niet ten koste gaat van onze vermeende rechten. Over solidariteit gesproken.

Als je onze politieke vrienden ter linkerzijde soms hoort, dan is dat de wereld op zijn kop. In Jacuma zie je dat er een samenleving is ontstaan waarbij scholen zich ten dienste hebben gesteld van de burgers. Scholen passen hun openingstijden aan voor wat betreft de verschillende leeftijdscategorieën. Helaas blijft dit nog steeds onbespreekbaar in Nederland. Bij een vergrijzende bevolking moeten we hier naar durven kijken en niet langer akkoord willen gaan met vakbonden en anderen die een beroep doen op cao-afspraken en verworvenheden. In een samenleving die, zelfs als we dat niet zouden willen, drastisch gaat wijzigen, behoren we te onderzoeken of het ook anders kan. Brazilië laat zien dat het ook anders zou kunnen. Overleven is een basisvereiste, maar scholing is de grootste garantie op een beter bestaan. Over solidariteit gesproken. ■

Jan van Lijf is bestuursvoorzitter.

Noaberschap, Enschedelitair en het stoeptegelsyndroom? Help innovatie de container uit!

Door: Jasper Kerkwijk

D66 heeft in het verleden het belang van innovatie op de politieke agenda gezet. Nu is het een 'hot' thema, een toverwoord dat toegang geeft tot vele subsidiepotten en daarmee is het tegelijkertijd ook tot een bestuurlijk containerbegrip geworden. Innovatie moet Nederland redden van de ondergang, met innovatie wint Europa de strijd met de lagelonenlanden, ga zo maar door. Maar dit soort kreten geven innovatie geen inhoud. Het nationale Innovatieplatform kwam (te) langzaam op gang. Eerste resultaat was dat er overall regionale platforms werden opgericht. De

helft van het geld is al op, zou je dan zeggen. Dat is misschien zo, maar als we inzoomen op het Innovatieplatform Twente (IPT), is er licht aan het einde van de tunnel. De Twentse Innovatieroute heeft een duidelijke visie, die zich richt op de economische kracht van onze regio is en hoe het stimuleren van innovatie deze kan versterken.

Twentse gemeenten hebben nu de kans om het begrip innovatie uit de container te halen. Met een bijdrage van 50 miljoen Euro vanuit Twentse gemeenten, wordt het bedrag door Provincie, Rijk en Europa

opgeplust naar 400 miljoen Euro. Daar kunnen we wat mee. Niet alleen omdat het veel geld is, maar ook omdat er al veel goede plannen liggen, plannen die veelal geïnitieerd zijn door en/of op steun kunnen rekenen van de industrie en andere bedrijven in de regio. Bedrijven en kennisinstellingen staan in de startblokken. Je zou zeggen dat de kansen voor het oprapen liggen. Maar er zijn een aantal factoren die mijns inziens de voortgang behoorlijk remmen en daarmee het gekweekte enthousiasme in het bedrijfsleven beginnen te temperen.

Noaberschap?

Een bekende term in de Twentse cultuur. Noabers, burens, familie en vrienden, die elkaar helpen in nood, zoals bij overlijden, en bij voorspoed, zoals het binnenhalen van de oogst. Toch lijkt dit begrip nauwelijks doorgedrongen tot Twente op bestuurlijk niveau. Waarom is dat zo? De 50 miljoen moet komen vanuit verschillende gemeenten in de regio Twente. Helaas heeft onze regio in dit soort saamhorigheid nog nooit uitgeblonken. Al gauw komen allerlei argumenten uit de kast waarom we het niet moeten doen. Opmerkingen als 'wat heeft mijn gemeente eraan?', 'innovatie dat doen we hier toch niet?' en 'de universiteit staat toch in Enschede?' klinken regelmatig in raadzalen of wandelgangen, wanneer over de innovatieroute wordt gesproken. Maar er zijn genoeg innovatieve bedrijven gevestigd buiten Enschede, Hengelo, Almelo of Borne en er werken veel mensen bij innovatieve bedrijven gevestigd in Netwerkstad, die wonen in de kleinere Twentse gemeenten buiten Netwerkstad. Deze gedachtegang en dit inzicht zijn verweven in de Twentse Innovatieroute, dus het geld voor innovatie komt ten goede aan heel Twente. Als we nu niet allemaal de neuzen dezelfde kant opdraaien in Twente, hebben we over een aantal jaren genoeg behoefte om elkaar te helpen in moeilijke tijden, aan noaberschap in een achterstandsregio. Laten we nu het vertrouwen in elkaar hebben om samen in Twente innovatieve parels economisch kunnen laten groeien.

'Enschedelitaïr?'

Vaak hoor je signalen dat Enschede initiatieven rond innovatie te veel naar zich toe trekt, dat Enschede de universiteit te

veel claimt. Deze signalen moeten we serieus nemen en niet vanuit een politieke correctheid wegwuiven alsof ze niet bestaan. Gevolg is namelijk dat iedere gemeente individueel iets aan innovatie probeert te doen, terwijl als je de krachten bundelt, de kritische massa veel groter is. Kennispark, een belangrijke pijler binnen de Innovatieroute, is een boegbeeld project binnen Netwerkstad, ingebracht door Enschede. Dat was zo, is zo en zal zo blijven. Maar dat betekent niet dat Enschede moet gaan dicteren hoe Kennispark moet worden ingevuld. Kennispark is verkocht als een Netwerkstad-initiatief, maar aangezien de bestuurlijke focus hoofdzakelijk ligt op gebiedsontwikkeling, wil Enschede natuurlijk baas zijn en blijven in eigen huis. Enschede kan wel vanuit eerdergenoemde politieke correctheid ontkennen dat dit zo is, maar dit gevoel is er gewoon bij andere gemeenten. Een aantal gemeenten hadden best eerder en meer betrokken willen worden bij de plannen en invulling rond Kennispark. Juist door nu de Innovatieroute te steunen, gaan we meer naar de inhoud. Iedere gemeente in Twente kan daaraan een eigen bijdrage leveren. Zo krijgen de wegen, gebouwen en andere planologische ideeën in Enschede echt economische waarde, omdat er wat gaat gebeuren bij bedrijven in heel Twente.

Het stoeptegelsyndroom?

En dan zijn er nog een groot aantal raadsleden, die overtuigd moeten worden van het nut. Velen hebben vanuit hun werkervaring, achtergrond, interesses, electoraat, et cetera, niets met het bedrijfsleven. Een deel zal niet snappen wat er gebeurt binnen innoverende bedrijven en kan daarmee niet inzien wat de ambitie is van de Innovatieroute, laat staan wat het mogelijk effect ervan kan zijn. In de lokale politiek ligt de nadruk veelal op sociale dossiers: groepen in de samenleving die het moeilijk hebben, wijken die extra ondersteuning behoeven, bewoners die klagen over losliggende stoeptegels in de straat. Begrijp me niet verkeerd, allemaal thema's die van belang zijn en aandacht vragen van raadsleden. Maar ga geen appels met peren vergelijken of kies niet (te makkelijk) voor datgene waar je meer kennis of verstand van hebt. Het is niet zo, dat financiële steun aan de Innovatieroute

betekent dat we de subsidie aan welk wijkinitiatief dan ook moeten stoppen. We praten over totaal andere dimensies. Natuurlijk moet je als raadslid afwegen waar je het geld aan uit geeft. De Innovatieroute kan de banenmotor worden van Twente en is daarmee wel degelijk een sociaal thema. Het was dan ook bedroevend om te zien hoeveel raadsleden er kwamen op de voorlichtingsbijeenkomsten binnen Netwerkstad omtrent het thema Innovatieroute. De Twentse Innovatieroute ligt aan de basis van veel ander beleid, waar we al lang en hard aan werken in deze regio. En het mooie is, dat de plannen die het IPT nu voorstelt om te ondersteunen, niet alleen banen creëert, maar ook echte economische waarde toevoegt aan onze regio. We meten het succes van innovatie vaak alleen door het aantal banen te tellen die we creëren, zonder te meten wat de echte marktwaarde van die banen is. Te vaak wordt innovatie gestimuleerd vanuit de gedachte dat het

bedrijfsleven het uiteindelijk wel op zal pakken en de markt het wel zal omarmen. Dit naïeve uitgangspunt vormt gelukkig niet de basis van de innovatieroute en de programma's die eronder liggen, met name omdat het bedrijfsleven al actief betrokken is. Eindelijk kunnen we innovatie gaan stimuleren waar de Twentse grootindustrie, het midden- en kleinbedrijf en kennisinstellingen achter staan. Doordat bedrijven zijn betrokken, is er een hogere zekerheid dat de innovatie ook daadwerkelijk zijn weg vindt naar de markt.

Conclusie

Bezwaren zien is makkelijk, kansen pakken vraagt lef. Laten we als Enschede en regio Twente lef tonen en die 50 miljoen met elkaar op tafel leggen. Alleen samen kunnen we de Twentse Innovatieroute tot een succes maken. ■

www.innovatieplatform.nl

www.twentse-innovatieroute.nl

Geen weg door Hoge Boekel

Door: Eelco Eerenberg

In Stadsdeelcommissie Oost speelt al een tijd de discussie om Oost-Enschede beter de verbinden met Noord-Enschede. Het College heeft daartoe onlangs een zeer generiek onderzoek afgerond. In de commissievergadering van maart werden de resultaten ervan besproken en werd aan de politieke partijen gevraagd om de resultaten van dat onderzoek te commentariëren. Het College gaat vervolgens met het commentaar aan de slag in een vervolgonderzoek. Dat is een slimme zet, want met deze tussenstap hoeft er geen onnodig duur onderzoek uitgevoerd te worden als er geen draagvlak voor bestaat.

Insteek van D66 tijdens deze vergadering was dat het onacceptabel is, om door of langs het bijzonder mooie gebied 'Hoge Boekel' een nieuwe weg aan te leggen. Afgelopen vergadering heeft het College gepresenteerd welke opmerkingen er meegenomen worden in het vervolgonderzoek. Gelukkig voor het gebied en voor de omwonenden zit daar nu de randvoorwaarde in dat er geen weg door Hoge Boekel komt! ■

Eelco Eerenberg is fractievertegenwoordiger en lid van Stadsdeelcommissie Oost.

Deze keer geen oude 'rot' van D66, maar een spliksplinternieuw lid. Gertjan Tillema stelt zich voor.

Waarom ben ik eigenlijk D66-er?

Door: Gertjan Tillema

Opgegroeid op het Groninger platteland als zoon van een CDA-er, was de politiek me niet geheel vreemd. Maar pas ongeveer halverwege mijn middelbare schooltijd kreeg ik het gevoel dat politiek ook leuk is. In diezelfde tijd hebben we met een deel van de klas in een Belgisch kasteel gezeten om samen met groepen leerlingen uit Duitsland, Vlaanderen en Wallonië in een simulatiespel te komen tot nieuwe

Europese afspraken. Het door ons vurig bepleitte Europese leger haalde het niet, maar genoten heb ik wel. Van het politieke spel en van Europa. Dat smaakte naar meer.

In de zomer van 2000 ben ik naar Enschede gekomen voor de studie Civiele Techniek aan de Universiteit Twente. Na de eerste jaren vooral lol te hebben gemaakt en niet zoveel studiepunten te hebben gehaald, zijn de jaren daarna efficiënter besteed. Op dit moment ben ik op zoek naar een afstudeerplaats in de richting verkeer en vervoer. Een onderwerp dat me van rotonde tot (onmogelijke) filebestrijding boeit. Wat ik voor D66 Enschede kan gaan doen, zal afhangen van mijn afstuderen en het werk vinden nadien, maar mocht het er van komen, dan zou ik me graag bezig gaan houden met dit onderwerp.

Maar dan de hamvraag: waarom D66?

D66 is voor mij lang de *net niet* partij geweest. De kroonjuwelen rond Balkenende II waren voor mij niet de belangrijkste punten waarvoor gestreden zou moeten worden. Omdat ik bij geen enkele partij het gevoel had dat het *mijn* partij was, bleef mij politieke betrokkenheid beperkt tot discussies op internetfora en toekijken vanaf de zijlijn zonder lid te zijn van een partij. Pas in de aanloop naar de Tweede Kamerverkiezingen afgelopen november, na een aantal tv-optredens het roerend eens te zijn geweest met Alexander Pechtold, bedacht ik dat D66 de partij moest zijn om me bij aan te sluiten. Een aantal steekwoorden hierin zijn voor mij: Europa, keuzevrijheid, privacy en zelfredzaamheid in een verzorgingsstaat. Dat alles met een groen sausje. Daarnaast zou ik graag een overheid zien die zich niet met alle details in ieders leven bezig zou houden, maar een overheid die zich concentreert op de spelregels.

Daarom ben ik D66-er. ■

DIFTAR of hoe de wereld nóóit verandert

Door: Hilde Agterbos

Onderweg naar Den Haag vanuit Enschede, stopte ik op de parkeerplaats bij de A1 op de Veluwe om de telefoon aan te nemen. Ik hou niet van bellen onderweg. Voor mij parkeerde een Peugeot 307, oud model. Aan beide kanten gingen de deuren open. Een ouder echtpaar stapte uit. Manlief liep naar de achterklep, vrouw liep naar de dichtstbijzijnde Otto. De klep ging open, en twee volle vuilniszakken verdwenen in de Otto. Stomverbaasd was ik. Totdat ik mij realiseerde dat in een naburige gemeente DIFTAR was ingevoerd.

Enige tijd later, niet lang na de gemeenteraadsverkiezingen waarbij GroenLinks zich een plaats in ons College had veroverd, kreeg ik een brief in de bus, ondertekend door onze wethouder J. van der Zee. Iedere burger van Enschede werd gezegend met twee stickers, één voor de grijze en één voor groene container. De stickers waren voorzien van adres, en – belangrijk – streepjescode. De reden was (zogenaamd) de veelvuldige verdwijning van containers,

en mensen die stiekem twee of meer containers gebruikten. Maar DIFTAR zat al in de pijplijn.

DIFTAR, de differentiëring van tarieven voor de vuilnisophaal-dienst, is hét speeltje van Groen-Links in Enschede. DIFTAR had ook DVB kunnen heten: De Vervuiler Betaalt. Dát is namelijk het mooie streven. DIFTAR gaat uit van een eenvoudige stelregel: hoe meer vuilnis je aanbiedt aan de gemeente, des te groter vervuiler je bent, dus des te meer je moet betalen. Deze eenvoud is precies mijn grote bezwaar. Want net als elke vereenvoudiging van de wereld, brengt ook deze grote problemen met zich mee. Grotere problemen dan die er nu zijn met de vuilnisophaaldienst en –verwerking. Dit betekent niet dat het niet beter kan. Het kan altijd beter. Daarin heeft GroenLinks gelijk.

Allereerst, de problemen: de afvalberg groeit, de gemeentelijke belastingen – iedereen klaagt erover – stijgen, en een

groot deel – niemand vraagt erom – gaat naar afvalverwerking. De landelijke ‘afspraken’ met producenten lijken niet te helpen. Oké, BenBits – de kauwgom met om elk gummetje een wikkeltje – is verdwenen, maar daarvoor in de plaats kwamen talloze andere snoepjes met wikkeltjes en reclameattributen, allerhande gereedschappen in plastic hoesjes, om nog maar niet te spreken van inktcartridges in hun alu-verpakkingen, de talloze tijdschriften die in doorzichtig plastic (want er zit een gadget bij, hoe!) door je brievenbus vallen. Om over waterzuivering, milieuvervuiling, laat staan klimaatverandering, nog maar te zwijgen. We vervuilen wat af met elkaar op deze planeet.

DIFTAR lijkt een nobele oplossing, immers, de vervuiler betaalt. Dat lijkt een mooi Groen standpunt, maar het Linkse zie ik er niet direct in terug. Want waarom zou ik – als goedverdienende alleenstaande – omdat ik het kan betalen – meer mogen vervuilen dan het gezin dat het van een minimuminkomen moet redden? Ik kan er op deze manier zelfs voor kiezen om milieuvervuilend bezig te zijn. Glasbak? Oud papier? Ach nee, ik betaal liever €5,- per maand meer en gooi mijn glas en papier leuk in de Otto. Ben ik er maar mooi vanaf. Otto wel op slot, natuurlijk, want ik wil niet betalen voor het vuil van een ander. Nogmaals: waar is het Linkse, in deze denkwijze? Waar is de solidariteit? Bijvoorbeeld, met mensen die net een twee- of meerling hebben gekregen? Met mensen die aan incontinentie lijden? Met mensen die noodgedwongen – om welke reden dan ook – meer vuil dan gemiddeld veroorzaken? Of die geen zin hebben om naast hun fiets, hun voor- en achterdeur, óók nog hun Otto elke keer op slot te moeten doen. Of die het gewoonweg vergeten? Waar is de zorg voor deze mensen? Of gaan we zoveel uitzonderingssituaties bedenken met evenzoveel vergunningen en administratieve lasten, om al deze gevallen te ondervangen? In Apeldoorn en Zutphen weten ze hier inmiddels over mee te praten.

De gedachte achter DIFTAR is: als men er meer voor moet betalen, wordt het vanzelf schaarser, want duur = schaars. Ook hier ligt een probleem. Deze redenering heeft nog nooit gewerkt. Iets dat schaars is, is

duur. Maar iets dat per definitie niet schaars is, zoals afval, duur maken? Leuk, maar denkt u dan niet dat daar allang allerlei grote bedrijven op in waren gesprongen? De gezamenlijke overheden hadden allang het nakijken gehad. Het werkt niet. En waarom niet? Het is eenzelfde redenering als: een koe is een dier – dus alle dieren zijn koeien. Helaas zien we met name in het milieubeleid, maar ook in het drugsbeleid, deze redenering keer op keer terug. DIFTAR is een van deze misvattingen.

Wat doet DIFTAR wel? DIFTAR ondermijnt saamhorigheid, doordat het mensen én hun huisvuil isoleert (‘samen’ was dat niet een kenmerk van dit kabinet?). DIFTAR stimuleert milieuvervuiling, zeker in de vrije natuur, doordat mensen – zeker mensen die erg op hun centen (moeten) letten – hun vuilnis ergens anders kwijtraken. DIFTAR stimuleert illegale vuilverbranding – want hoe duurder iets wordt dat niet schaars is, hoe gemakkelijker het wordt er misbruik van te maken. Keer op keer blijkt dat het risico van gepakt worden, het genot of het vooruitzicht van de verdiensten niet overstijgt. DIFTAR verhoogt de administratieve lasten van verwerking, doordat iedere persoon individueel recht gedaan moet worden. Per persoon moet worden berekend wat hij aan afval redelijkerwijs had mogen aanbieden en daarmee vergeleken meer of minder aan de straat heeft gezet. Bijgevolg, bezwaarschriften en beroepsprocedures. Hoe zal men deze onvermijdelijke papierberg volgens DIFTAR-normen verrekenen? Het ligt vast niet in de lijn dat de Gemeente Enschede zoete lieve Gerritje gaat zijn.

Het is een nobel streven, teruggedringing van de vuilnisberg, doorvoering van het vervuiler-betaalt-principe. Helaas, het werkt niet. Het werkt tegengesteld. Ik maak me sterk dat de uiteindelijke kostenbalans, zowel wat milieu als wat financiën betreft, doorslaat naar de huidige situatie. Neemt niet weg dat het beter kan, het kan altijd beter. En dat er verbetering moet komen, moge duidelijk zijn. Maar laten we dan beginnen bij een goede analyse van het probleem, en de verantwoordelijkheid leggen bij de veroorzakers van het probleem. Dat zijn nog altijd de producenten. En ook de overheid spreekt een woordje mee. Ik

kan me nog herinneren dat we in de kantine van de UT nog losse plakjes kaas konden kopen. Van de ene op de andere dag waren de plakjes, stuk voor stuk, verpakt in een plastic hoesje. Moest, vanwege hygiëne-maatregelen. Compleet onzinnig. De kans dat er iemand ziek wordt van een plakje kaas waar de vingerafdrukken van iemand anders op zitten, is minimaal. Maar ja, het risico is wel aanwezig, en dat dienen we bij voorbaat uit te sluiten, anders zijn we nalatig. Daarom verpakken we elk plakje kaas apart, elke portie apart, elke vier broodjes apart, en zelfs elk tijdschrift apart – ik zal er niet om lachen! Inmiddels koop ik in ons bedrijfsrestaurant een plakje kaas apart, een mini-leverworstje met een plasticje erom, doe eenpersoonszakjes mosterd op mijn kroketje – nog net niet in éénpersoonsfrituurvet gebakken – en strooi zakjes suiker in mijn koffie.

Laten we bij het begin beginnen. DIFTAR lijkt leuk, maar is zeker geen oplossing. DIFTAR lijkt voor GroenLinks het kroonjuweel op deze coalitie. Het zou mij niet verbazen, dat de mogelijke verwezenlijking van dit kroonjuweel, GroenLinks ertoe heeft gebracht om zitting te nemen in dit College en daarmee de toekomst van het Groene Hart van Twente vaarwel te zeggen (luchthaven EAT). Als de Raad écht een intrigerend en leerzaam werkbezoek wil afleggen in verband met vuilverwerking, dan raad ik een bezoek op korte termijn aan Napels aan, en daarna aan Almere. Want uit de combinatie van hoe het écht niet moet en hoe het écht wél kan, komen de beste oplossingen voor de eigen situatie. Dát gun ik Enschede. ■

Nogmaals Noorderhagen

Door: Joost Wery

Tijdens de laatste fractievergadering bracht D66 Enschede een bezoek aan de Noorderhagen. Op straat werd van gedachten gewisseld met bewoners van de Wonne en met bewoners van één van de panden aan de Noorderhagen die op de nominatie staan voor sloop.

In de discussie die volgde nadat we teruggekeerd waren in het Stadhuis, kwamen de twee – door het College voorgestelde – varianten voor nieuwbouw aan de Noorderhagen aan de orde. In de eerste variant worden alle vijf panden gesloopt, en wordt er volledig nieuw gebouwd. In de tweede variant wordt één pand gespaard, nummer 19, het witte huis met de erker op de bovenverdieping.

Dat de huidige panden op zichzelf niet monumentaal zijn, werd breed erkend. Wel werd opgemerkt dat het straatbeeld wel degelijk bepaald wordt door deze huizen. De vergelijking werd gemaakt met het in de jaren 80 gebouwde oostelijke deel van de Noorderhagen, waar Muziekcentrum, verzorgingshuis Stadsgaarde en gestapelde woningbouw een monotone geheel vormen. De nieuwbouwplannen zouden hier goed bij passen, evenals bij het treurigstemmende gebouw van Alhambra. Daarentegen biedt de overkant nog steeds een afwisselde aanblik, met karakteristieke gevels, zoals de Bokclub Twente en de oude bioscoop. Juist de combinatie van oud en nieuwer in deze straat, en het feit dat deze gevelwand bestaat uit duidelijk gescheiden puien, maakt het straatbeeld interessant.

Beide voorgestelde plannen voor nieuwbouw leveren bepaald geen monumentale architectuur op. De horizontale lijnen in de nieuwbouwplannen trekken de monotone aanblik van het oostelijke deel door naar dit westelijke stuk van de Noorderhagen. In het plan waarbij één gevel gespaard wordt, is er nog steeds sprake van een relatief groot horizontaal georiënteerd deel, en valt het ene gespaarde geveltje wel erg uit de toon. D66 pleit voor behoud van het huidige straatbeeld, waarbij in de gevels vooral verticale lijnen domineren. Nieuwbouw is alleen een optie, als dit een verbetering van het huidige straatbeeld oplevert. Behoud of nieuwbouw mag best wat kosten. We hebben het hier tenslotte over de entree van onze stad

– in de woorden van Brakman ‘het onlieflijke stadje E.’ Laten we deze entree niet ‘onlieflijker’ maken door te kiezen voor goedkope, weinig vernieuwende nieuwbouw, maar verrijken met goed gerenoveerde oudbouw of daadwerkelijk vernieuwende architectuur. ■

Deze kleintjes zijn sowieso ten dode opgeschreven.

Het witte pand, nummer 19, dat gespaard wordt in de zogenoemde ABC-variant.

Het pand op nummer 21, dat D66 graag wil behouden.

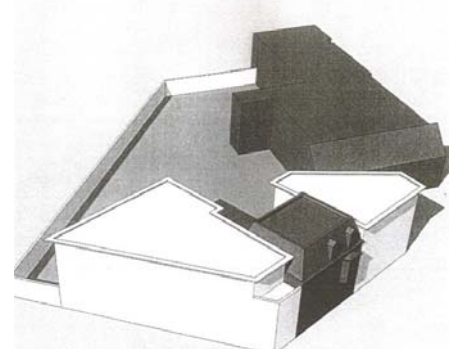
De Noorderhagen nu - westzijde.

oostzijde

De Noorderhagen straks – bij algehele nieuwbouw

De ABC-variant

D66 Enschede fietst rondje Vliegbasis Twenthe

Door: Hilde Agterbos

Hoewel D66 Enschede al overtuigd was van de waarde van het natuurgebied rondom het vliegveld, is het des te indrukwekkender om het met eigen ogen te aanschouwen – en daarbij te luisteren naar de historie en toekomstplannen die bij dit gebied horen. Zaterdag 26 mei jl. organiseerde D66 Enschede daarom een informatieve fietstocht voor leden in het Lonnekerland, onder leiding van Dick Feil, natuurkundige en nu vooral natuurdeskundige voor wat betreft alle feiten en wetenswaardigheden rondom het Lonnekerland.

De fietstocht startte om 14.00 uur op het Stationsplein. Nadat iedereen verzameld was, vertrokken we naar Kleinsman, waar Dick Feil ons – onder het genot van koffie – inleidde in de geschiedenis van het gebied. Dick nam ons mee langs de historische en feitelijke route van stuwwal, woeste gronden en marken, via landgoederen, landbouwontginning en Heidemij, tot tegenwoordige functies als militair vliegveld, landbouw- en natuurgebied en hier en daar woongebied (Zuidkamp, Prins Bernardpark). De hele geschiedenis kwam aan bod, evenals natuur- en cultuurwaarden als beeklopen, vloeiveiden, essen, productiebossen, kleigaten, schaddenvelden (waar in vroeger tijden heideplaggen afgegraven werden voor gebruik in de stallen), oude boerenerven, landgoederen en 'moderne' zorgboerderijen. En natuurlijk de EHS, de Ecologische Hoofdstuctuur, waar 'ons' vliegveld middenin ligt.

een vloeiveide, vanaf de Weerseloseweg

Joost Wery, secretaris en organisator van de fietstocht

het prachtige Lonnekermeer

D66 Enschede bij landgoed Holthuis, v.l.n.r.: Dick Feil, Gertjan Tillema, Eelco Eerenberg, Derkjan van Kuijk, Gerrit Oosterveld, Joost Wery en Mark de Roo.

Het fietsrondje maakte eens te meer duidelijk dat dit gebied – het Groene Hart van Twente – nooit opgeofferd mag worden aan wilde plannen om een commerciële luchthaven te stichten. Het argument 'er ligt al een vliegveld' snijdt geen enkel hout. Dát dit gebied nog steeds zo

natuurlijk is gebleven, hebben we te danken aan het vliegveld. Immers, een militaire vliegbasis is gebaat bij geheimhouding, dus geen bedrijvigheid in de buurt. Een burgerluchthaven moet het juist hebben van bedrijven rondom. Het grote gevaar is niet de een luchthaven an sich, maar juist deze bedrijventerreinen. Als deze bedrijventerreinen een keer gerealiseerd zijn, is de kans niet ondenkbeeldig dat dit prachtige natuurgebied, dat nu nog grotendeels aaneengesloten is, doorsneden wordt door een lint van bedrijven vanaf de Hanzepoort in Oldenzaal tot aan de UT en het Business & Sciencepark in Enschede en de havens in Hengelo. Wég natuurgebied, wég Ecologische Hoofdstructuur, weg prachtig fiets- en wandelgebied tussen de drie steden in Twente: Hengelo, Enschede en Oldenzaal. En hoogstwaarschijnlijk geen luchthaven, want die kan niet uit. Hebben wij ons Groene Hart van Twente daar voor over? ■

V.l.n.r.: Kunstwerk van de Kunstroute Lonneker; alerte hanen op het erf van boer Kiewik; Schapen in de wei.

De (verlegde)beek over het Leutink

Rijksmonument Driemarkenpunt

Dick Feil (r.) met de heer Kiewik van Landschaps- en zorgboerderij De Rökker

D66 Enschede onderweg – een fotomoment

Aan het eind van de tocht is er een presentje voor Dick Feil voor zijn voorbereiding en zijn verhalen.

Enschedese politieke verwickelingen

Ter info & ter kennisneming

Van de gemeentewebsite www.enschede.nl

Aanmelden voor 15 juni a.s.

- [Start rekenkameronderzoek jeugdbeleid](#) (raadstuk 12740)
- [Sorteeranalyses restafval 2006, nota B&W](#) (raadstuk 12739)
- [Regeling afwikkeling oude vreemdelingenwet \(RAOV; voorheen generaal pardon\)](#) (raadstuk 12737)
- [Overzicht doelmatigheidsonderzoeken in 2007, bijlage](#) (raadstuk 12736)

Wat is er besloten in het College

- Zie [Besluitenlijst BenW 22 mei jl.](#)
- Zie [Besluitenlijst BenW 29 mei jl.](#)
- Zie [Besluitenlijst BenW 4 juni jl. \(concept\)](#)

Wat is er besloten in de Raad?

Raadsvergadering 14 mei jl.

- Zie [Besluitenlijst \(concept\) van de Raadsvergadering van 14 mei jl.](#)
- Beluister de raadsvergadering [hier](#).

Wat komt er aan de orde in de Raad?

Raadsvergadering 18 juni a.s.

- Meedoen allochtone jeugd door sport (raadstuk 12734, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Jaarrekening 2006 en Begroting 2008 RBT (raadsstuk 12733, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Beëindiging subsidie Stichting Euregio Kunstijshal (raadstuk 12732, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Beleidsverlsag 2006 – Wet Werk en Bijstand (raadstuk 12731, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Wijzigen APV: Plak- & Kladbeleid (raadstuk 12730, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Gedifferentieerde tarieven voor de inzameling van huishoudelijk afval, systeemkeuze (raadstuk 12729, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Vaststellen beleidsvisie Externe Veiligheid 2007 (raadstuk 12738, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Vaststellen beleidsnota "Permanente bewoning van zomervoningen in Enschede" (raadstuk 12745, wordt besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 11 juni a.s.](#))
- Vaststellen Gemeenterekoning 2006 (raadstuk 12728, is besproken in de Rekeningencommissie 1 juni jl.)
- Instemmen met voorkeursvariant Larinkstichting Noorderhagen (raadstuk 12729, is besproken in de [Stadsdeelcie Centrum, d.d. 15 mei jl.](#))
- Vaststellen wijzigingen Algemene Plaatselijke Verordening, afdeling 2.2 – uitstallingen (nieuw voorstel), (raadstuk 12692, is besproken in [Stadsdeelcie Centrum, d.d. 15 mei jl.](#))
- Instemmen met programma van eisen Hardick & Seckel en verlenen krediet (raadstuk 12712, is besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 21 mei jl.](#))
- Intrekken van gemeentelijke regelingen in het kader van de Andere Overheid Enschede (raadstuk 12696, is besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 21 mei jl.](#))
- Instemmen met de kaders inzake de omgang met gesubsidieerde instellingen (raadstuk 12713, is besproken in de [Stedelijke Commissie, dd. 21 mei jl.](#))

AgenD66 Enschede

Hieronder vindt u een overzicht van evenementen en activiteiten van D66 (groen gemarkeerd), en van Enschede in het algemeen. Bij de activiteiten die met groene letters aangegeven zijn, kunt u D66 Enschede verwachten.

Datum	Tijd	Activiteit	Plaats	Lokatie
do 7 juni	19.30u	Fractievergadering D66 Enschede	Enschede	Stadhuis, k75
zo 10 juni	11.00u	Kunst in het Volkspark	Enschede	Volkspark
ma 11 juni	19.00u	Stedelijke Commissie	Enschede	Stadhuis, Raadzaal
di 12 juni	19.30u	Stadsdeelcommissie Oost	Enschede	op lokatie
za 16 juni	10.00u	Conferentie "Politiek 2015" georganiseerd door NCDO	Amsterdam	Felix Meritis
ma 18 juni	13.00u	Variya symposium "Minderheden in Overijssel"	Nijverdal	Huis van Best. en Cultuur
	19.00u	Raad	Enschede	Stadhuis, Raadzaal
di 19 juni	19.30u	Stadsdeelcommissie Centrum	Enschede	op lokatie
do 21 juni	13.00u	ManiFAUSTatie – een dag in het teken van Faust	Enschede	div. lokaties
	19.30u	Fractievergadering D66 Enschede	Enschede	Stadhuis, k75
di 26 juni	19.30u	Stadsdeelcommissie West	Enschede	op lokatie
do 28 juni – zo 1 juli	divers	Internationale Multiculturele Markt	Enschede	Centrum

Colofon

Redactie: Hilde Agterbos, T: 06 511 79 581, agterbos@planet.nl
Joost Wery, T: 06 471 24 525, j.wery@d66enschede.nl

Bijdragen: Jan van Lijf, T: 06 474 88 977, janvanlijf@home.nl
Jasper Kerkwijk, j.kerkwijk@home.nl
Eelco Eerenberg, T: 06 483 54 399, e.eerenberg@enschede.nl
Gertjan Tillema, g.j.s.tillema@student.utwente.nl
Mark de Roo, m.deroo@d66overijssel.nl

Foto's: Noorderhagen – Hilde Agterbos; Stoeptegels – www.vooroma.nl; Fietstocht D66 Enschede – Hilde Agterbos / Mark de Roo; portret Gertjan Tillema – Hilde Agterbos; Otto's – www.balen.be

Aanmelden of afmelden voor deze nieuwsbrief: j.wery@d66enschede.nl